

[Madsen-Mygdal.]
 som helst Erstatning for det vilkaarlige Indgreb, man foretager i Driftsformen. Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) nu sagde, at jeg har sagt — og deri var det ærede Medlem enig —, at der kan leves lige saa godt og lige saa lykkeligt paa 25 ha som paa 100 ha. Men det er i begge Tilfælde nødvendigt, hvad enten man gaar til den ene eller den anden Bedrift, at Landbrugeren ved, hvor stort hans Areal er, hvad han kan regne med i sit Sædskifte. Hvis man borttager denne Vished, kan ingen Landmand sætte Arbejde og Kapital ind i en Ejendom, fordi han saa aldrig ved, hvornaar man stykkevis og vilkaarligt river Grundlaget for det hele, Jorden, ud af Hænderne paa ham.

Det, der, synes jeg, er gjort klart her ved Forhandlingen, er to Ting: det første er, at Regeringspartierne og Ministeren indrømmer, at Grænsen er noget, der ikke kan holde, det er en Opstilling her som en Begyndelse; men selvfølgelig, i Tidens Løb vil man gaa videre. Og det andet er dette, at man farer frem i den Opfattelse, at denne fuldstændig — jeg kunde fristes til at sige: tilfældige —, men i hvert Fald paa et meget svagt Grundlag hvilende Skattevurdering er Jordens rigtige Pris, medens den Pris, som Jord købes og sælges til i det frie Marked, er den forkerte Pris. Det er altsaa det; vi kan tage med os fra Forhandlingen her; det er det, der er fastslaaet.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa at gentage mine Indvendinger imod Forslaget, jeg har jo haft Lejlighed til at fremføre dem før, og lignende Betragtninger er jo ogsaa gjort gældende af flere andre Medlemmer. Men der er fremsat nogle Bemærkninger under Forhandlingen, som jeg dog gerne vil gøre et Par Svarbemærkninger til.

Det ærede Medlem Hr. Andreasen (Forsinge) og det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen og flere andre Medlemmer, ogsaa socialdemokratiske, har udtalt, at det var jo klart, at ude i Befolkningen var der overordentlig mange, der var glade for det Princip, der er nedlagt i Loven af 4. Oktober 1919, det offentlige Fæstes Princip. Og det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre), som nu sidst talte, mente, at dette Princip har sit stærke Tag i Befolkningen. Ja, jeg ved jo nok, at fra socialdemokratisk og radikal Side er i hvert Tilfælde de, der staar her og taler, selv glade for Princippet, ligefrem henrykte derfor. Og de har jo holdt i Tusindvis af Taler Landet over for at oplyse Befolkningen om, hvilke store Velsignelser der laa i dette Princip. Men jeg tror

jo nok, at naar de mener at kunne spore den samme Henrykkelse og Glæde i Befolkningen, som de selv er opfyldt af, saa gør de sig skyldige i et optisk Bedrag: de forveksler sig selv med Befolkningen. At der har meldt sig Ansøgere til den Jord, der er udstykket efter Loven af 4. Oktober 1919 — i øvrigt ikke ret mange flere Ansøgere, end der har været Jord til, og der har ogsaa været Tider, hvor der var for megen Jord til de Ansøgere, der meldte sig —, det kommer jo for det første deraf, at al den Lensjord og Præstegaardsjord, der skulde udstykkes, skulde udstykkes efter dette Princip. Der var overhovedet ikke Valg, og hvis man vilde komme i Betragtning i de Egne, hvor denne Lens- og Præstegaardsjord blev udstykket, maatte man tage Jorden paa den Maade, Loven havde fastsat. Men dertil kommer, at hvor der var Valg, f. Eks. i Sønderjylland, har det været saaledes i disse Aar, hvor Forskellen mellem Skattevurdering og Handelspris har været meget stor, at der har de unge været fristet til at tage Jord efter 4. Oktober-Loven, fordi de derefter kun skulde forrente Skattevurderingsbeløbet, medens de efter den almindelige Udstykningslov skal forrente den virkelige Handelspris; Forklaringen paa, at der overhovedet er kommet Ansøgere til disse Fæstebrug efter 4. Oktober-Loven, er den, at man ved Hjælp af Statskassen og Jordfondens Midler har kunne lokke de unge til at tage den øjeblikkelige Fordel, der var ved at gaa ind i disse Brug. Det er den mindre Rentebyrde, der frister dem og giver dem en Fordel fra Begyndelsen af, og den unge Mand, der kun tænker paa at komme i Gang og faa begyndt, men ikke saa meget har Tanken henvendt paa, hvordan Vilkaarene bliver, efterhaanden som han kommer frem, og naar han en Gang staar ved Afslutningen af sin Virksomhed, kan nok lade sig friste af den meget store Forskel, der i Øjeblikket er med Hensyn til Forrentning af Jorden efter de forskellige Udstykningsprincipper. Det ærede Medlem Hr. Holstein spurgte mig, hvorfor jeg ikke, medens jeg var Landbrugsminister, havde sørget for, at der blev gennemført almindelig økonomisk Ligestilling mellem de to Principper. Ja, hvis det ærede Medlem vilde undersøge Sagen, vilde han finde, at jeg netop med det Formaal for Øje gennemførte adskillige Ændringer i den almindelige Udstykningslov, baade i 1924 og i 1927, saa at der bortset netop fra dette særlige Forhold er tilvejebragt økonomiske Vilkaar, som i alt væsentligt nu er lige, men Spørgsmaalet om den forskellige Jordværdi til For-